

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 67/2024
31.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Милића Константиновића, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Кж1 бр.260/23 од 24.08.2023. године, у седници већа одржаној дана 31. јануара 2024. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милића Константиновића, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Кж1 бр.260/23 од 24.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К бр.2273/22 од 18.11.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. Кривичног законика, за које дело му је применом одредаба члана 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од три године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истовремено је одређено да ће се у случају опозива условне осуде окривљеном у утврђену казну затвора урачунати време проведено у притвору од 12.10.2022. године до 18.11.2022. године.

Истом пресудом, применом одредаба чланова 48, 50. и 51. КЗ окривљени је осуђен и на новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико је не плати у наведеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Оштећени је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, а окривљени је на основу члана 264. став 1. ЗКП обавезан да накнади трошкове поступка, о чијој висини ће бити накнадно одлучено, посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр.260/23 од 24.08.2023. године, усвајањем жалбе јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду, пресуда Првог основног суда у Београду К бр.2273/22 од 18.11.2022. године преиначена је у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљени АА, због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ, због ког је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од једне године, у коју казну му је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено у притвору од 12.10.2022. године до 18.11.2022. године, као и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, с тим што уколико не плати новчану казну у наведеном року, суд ће је заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,0 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истовремено, на основу члана 89а КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности забране приближавања и комуникације са оштећеним ББ, тако што му је забрањено да се оштећеном приближава на удаљености мањој од 100 метара, као и приступ у простор око места становања оштећеног, те даље узнемиравање оштећеног, у року од три године од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере, а у преосталом делу жалба јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду одбијена је као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Милић Константиновић поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Кж1 бр.260/23 од 24.08.2023. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, са предлогом да Врховни суд укине побијану пресуду и предмет врати на поновно одлучивање другостепеном суду.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажне пресуде против које је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да је другостепени суд приликом одмеравања казне за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ исту околност вредновао два пута, ценећи као отежавајућу околност да је окривљени пожаром изазвао опасност за кућу и живот оштећеног који се налазио у кући, а која представља обележје тог кривичног дела, на који начин је учинио наведену повреду кривичног закона.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд је оценио неоснованим.

Одредбом члана 54. став 3. КЗ прописано је да се околност која је обележје кривичног дела не може узети у обзир и као отежавајућа односно олакшавајућа околност, изузев ако прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела или одређеног облика кривичног дела или ако постоје две или више оваквих околности, а само једна је довољна за постојање тежег, односно лакшег облика кривичног дела.

У конкретном случају, правноснажном пресудом окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ, које чини онај ко, поред осталог, пожаром или каквом другом општеопасном радњом или општеопасним средством изазове опасност за живот или тело људи или за имовину већег обима.

Дакле, за постојање овог кривичног дела, довољно је да учинилац пожаром или каквом другом општеопасном радњом или општеопасним средством изазове опасност за живот или тело људи, или за имовину већег обима.

Према изреци правноснажне пресуде, окривљени је критичном приликом запалио путничко моторно возило оштећеног које се налазило близу његове куће, а што представља опасност и за кућу оштећеног коју је окривљени такође полио бензином.

Другостепени суд је као отежавајуће околности на страни окривљеног, приликом одмеравања казне, ценио исказану упорност окривљеног приликом извршења кривичног дела и мотиве због којих је дело извршио, обзиром да се изнајмљеним возилом са Копаоника довезао у Београд у циљу извршења овог кривичног дела, те да је пожар изазвао у раним јутарњим сатима, када се могло очекивати да се оштећени налази у кући и да спава, дакле ценио је већи обим околности од оних описаних у изреци, а које очигледно превазилазе меру која је потребна за постојање кривичног дела из члана 278. став 1. КЗ, а не околности које представљају битно обележје тог кривичног дела, како се то неосновано наводи у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Из наведених разлога, налазећи да побијаном правноснажном пресудом није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. ЗКП, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић